

॥१४॥ अंगेषु जनपदविशेषेषु ॥ १५ ॥ १६ ॥ उपसदनं गुह्यपसदनं ॥ १७ ॥ परमेष्वसतां महाधनुर्धरतां ॥ १८ ॥ १९ ॥ यतः काले दृष्टः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये
 एवं ससूतपुत्रत्वं जगामामितविक्रमः ॥ वसुषेण इति ख्यातो वृष इत्येव च प्रभुः ॥ १४ ॥ सूतस्य वदधेऽंगेषु श्रेष्ठः पुत्रः सवीर्यवान् ॥ चारेण विदितश्चासीत्पृथयादि
 व्यवर्मभृत् ॥ १५ ॥ सूतस्त्वधिरथः पुत्रं विद्वंसमयेनतं ॥ दृष्ट्वा प्रस्थापयामास पुरं वारणसाङ्क्यं ॥ १६ ॥ तत्रोपसदनं च क्रेद्रोणस्येष्टकर्मणि ॥ सख्यंदुर्योध
 नेनैवमगमत्सचवीर्यवान् ॥ १७ ॥ द्रोणात्कृपाच्च रामाच्च सोमग्रामं चतुर्विधं ॥ लब्ध्वा लोके भवत्ख्यातः परमेष्वसतां गतः ॥ १८ ॥ संधाय धार्तराष्ट्रेण पार्थानां
 विप्रियेरतः ॥ योद्धुमाशंसते नित्यं फाल्गुनेन महात्मना ॥ १९ ॥ सदा हितस्य स्पर्धासीदर्जुनेन विशांपते ॥ अर्जुनस्य च कर्णेन यतो दृष्टो बभूव सः ॥ २० ॥ एत
 द्रुह्यं महाराज सूर्यस्यासीन्न संशयः ॥ यः सूर्यसंभवः कर्णः कुंत्यां सूतकुले तथा ॥ २१ ॥ तंतुकुंडलिनं दृष्ट्वा वर्मणा च समन्वितं ॥ अवध्यं समरे मत्वा पर्यतप्यद्युधि
 ष्ठिरः ॥ २२ ॥ यदा च कर्णो राजेंद्रभानुमंतं दिवाकरं ॥ स्तौति मध्यं दिने प्राप्ते प्रांजलिः सलिलोत्थितः ॥ २३ ॥ तत्रैनमुपतिष्ठति ब्राह्मणाधनहेतुना ॥ नादेयंत
 स्य तत्काले किंचिदस्ति द्विजातिषु ॥ २४ ॥ तमिंद्रो ब्राह्मणो भूत्वा भिक्षां देहीत्युपस्थितः ॥ स्वागतं चेति राधेयस्तमथ प्रत्यभाषत ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते
 आरण्यके पर्वणिकुंडलाहरणपर्वणिराधाकर्णप्राप्तौ नवाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच देवराज
 मनुप्राप्तं ब्राह्मणच्छुद्घनादृतं ॥ दृष्ट्वा स्वागतमित्याहनबुबोधास्यमानसं ॥ १ ॥ हिरण्यकंठीः प्रमदाग्रामान्वाबहुगोकुलान् ॥ किंददानीति तं विप्रमुवाचाधिरथि
 स्ततः ॥ २ ॥ ब्राह्मण उवाच हिरण्यकंठ्यः प्रमदाय चान्यत्पीति वर्धनं ॥ नाहं दत्तमिहेच्छामि तदर्थिभ्यः प्रदीयतां ॥ ३ ॥ यदेतत्सहजं वर्मकुंडले च तवानघ
 एतदुत्कृत्य मे देहियदिसत्यव्रतो भवान् ॥ ४ ॥ एतदिच्छाम्यहं क्षिप्रं त्वया दत्तं परंतप ॥ एष मे सर्वलाभानां लाभः परमकोमतः ॥ ५ ॥ कर्ण उवाच अवनिं
 प्रमदागाश्च निवापं बहुवार्षिकं ॥ तत्ते विप्रप्रदास्यामि न तु वर्मसकुंडलं ॥ ६ ॥ वैशंपायन उवाच एवं बहुविधैर्वाक्यैर्याच्यमानः स तु द्विजः ॥ कर्णेन भरत
 श्रेष्ठुना न्यंवरमयाचत ॥ ७ ॥ सांत्वितश्च यथाशक्ति पूजितश्च यथाविधि ॥ न चान्यं स द्विजश्रेष्ठः कामयामास वैवरं ॥ ८ ॥ यदानान्यं प्रवृणुते वरं वै द्विजसत्तमः ॥
 तदैवमब्रवीद्भूयो राधेयः प्रहसन्निव ॥ ९ ॥ सहजं वर्ममे विप्रकुंडले चानृतोद्भवे ॥ तेनावध्योऽस्मि लोकेषु ततो नैतज्जहाम्यहं ॥ १० ॥

पेनवाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०९ ॥ ॥ ७३ ॥ देवराजमिति ॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ अबनिगृह्यार्थं निवापं गृह्यते बीजमस्मिन्निति श्लोकं बहुवार्षिकं यावज्जीविकदत्तरूपं ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥